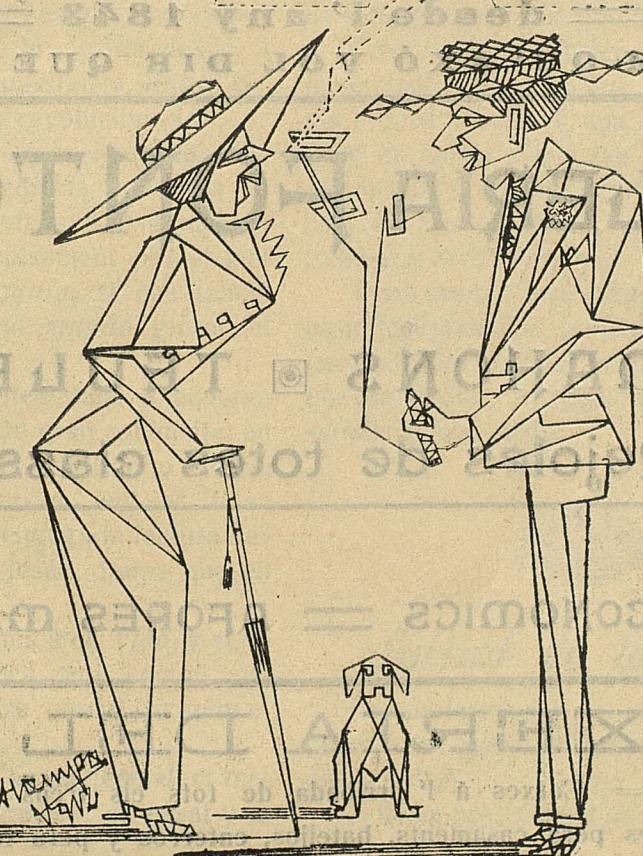

5

Gallotaria

Potieracia

—Per més que diguin qu' això dels cubistes té molt poca
solta, nosaltres hi trovem molta punta.

Galletes PATRIA

Únic representant: RAMON IBÀÑEZ BENET - Lleida

ARMENGOL

INMENS ASSORTIT DE MOBLES
DE TOTES CLASSES

MOBILIARIS DE LUXE DE DIFERENTS ESTILS
LLITS DE FERRO DAURATS

Rambla de Fernando 16

(Baixos de la Fonda d' Espanya)

ARMERIA Y CERRALLERIA

DE

JOAN BALASCH

Gran existencia d'articles de cassar y de sport

DESPATX.—Plassa de la Sal, 3

TALLERS.—Afores del Pont

La casa ROIG fabrica XOCOLATE

desde l' any 1843

SUPOSÈM QU' AXÓ VOL DIR QUE 'L FAN BO

TEULERIA FONTOMA

MAHONS ☐ TEULES

Rejoles de totes classes

PREUS ECONÒMICS = AFORES MAGDALENA

COTXERIA DEL SUTIS

— — — — Cotxes á l' arribada de tots els trens — — — —

Se lloguen cotxes pera casaments, batejos, enterros y pera tot lo que 's desitji.

Potieracia

Tercera època Núm. 35.

Lleida 22 de Juny de 1912.

La correspondència al Director. Dels treballs que s'insertin ne son responsables els seus autors.

Deute satisfet

E totes les barberies que á la nostra ciutat mantenim, cap d' elles pot portar ab més propietat el cognom de demòcrata com la de la barrilaira plassa de la Sal. Per ses pre-històriques y rotatives poltrones, hi desfila desde 'l canonge més pulcre y passivista, fins al carrilaire més mascarat y revolucionari.

Y en quan á gent de més veure, tan sols s' ha de dir que la medicina y cirugía es trova, en ella, representada d' una manera altament notable no solsament per el mai prou enlairat *Don Quaqin*, sí que també per el no menys conegut *sanadó*, gloria del districte.

Pero lo que més relleu dona á aqueixa barberia, son els dies de gran solemnitat en que el *pare* dels paiets, en Papito Rofes, carrilaire de molta barrila, fent us de sa facultat declamatoria, engega la lectura representació del «Juan José», drama que en Papito se sap de cor.

En Papito li fa puntes á en *Vico*, y si no es *Calvo* poc n' hi manca, pero com el nostre tret es per un altre pardal, fixarém el punt de mira.

En dita barberia hi ha un dependent que té la major de les desgracies; es casat y te

un genit tan encés, com encés es el color del seu ben pentinat cabell.

Y n' obstant, té un cor tendre com un merengue, lo que fa que les aixetes llagrimals se li obrin á la més petita impresió, ja sia d' alegria ja de plany.

Així s'esplica la particularitat de que hi hagi dos parroquians que tenen el privilegi de ferlo plorar en els dos extrems.

Quan en Papito Rofes llegeix, el nostre dependent plora; y es que 'l cor se li axampa y gosa devant d' una escena ben dita. Pero en cambi ningú tan práctic per ferlo enternir y fer que se li embulqui la llengua com en Ramón María, un altre carrilaire trempat y *revolucionario*.

Y ara prou; l' amic *Ros* estará satisfet, puig desitjava que parlessim d' ell, y com que li debém la vida, puig algunes voltes ens ha afaitat, no podem per menys de satisfet el seu desitg.

Surtint de la capsà

Un subjecte que ha estat á la Presó quince dies xafa un misto ¿qu' els sembla que pot dir?

— El ex-pres xocant ab el misto.

Anécdota

A Festa Major ha passat, pero no per aixó POTICRACIA vol deixar de publicar qualques fets que durant aquells dies succeiren y que no serán fora temps.

L' injustificat silenci nostre ens ha vedat publicarlos més aviat, pero moltes d' aquestes coses, com els quadros, quan més velles més valor tenen.

A casa d' un company nostre ipobre company! el primer jorn de la Festa Major se li presentá una tia d' un poble montanyenc accompanyada de cinc fills, es á dir cinc cu-sinets, el més gran de vint anys.

Els primers dies, el bon company, vul-guent cumplimentar á sa tia y la no curta *prole* anava per arreu ab ells, pero tingué de desistir d' aquests honors, doncs del contrari en una setmana haguera perdut to-tes les amistats junt ab la roba, sobre tot els pantalons, en quins se hi posaven ab una delicadesa qu' encantava les sucoes mans dels lleminers cusinets.

La tia, al veure qu' el seu nevot al hora de surtir sempre tenia feina, decidia marxar sola ab els seus fills y al tornar á casa sem-pre en comptava de noves.

Una nit al compareixer á sopar, explicá qu' havia anat á casa el retratista pera fer un grupo dels seus cinc fills y que no havia pogut esser.

—¿Y aixó tia com ha estat? —li pregunta el nostre company.

—Veuarás, hem pujat á dalt de cal retratista, li he dit lo del grupo y m' ha contestat que hu feien á deu pessetes la mitja dotzena

y com sols ne tinc cinc li he dit que en tot cas y si á Deu li plau ja tornaria l' any que vé.

Pensada... de sabater

OTHOM recordará que quan volien portar les aigües del Balira á Barcelona, menudejaven les dis-cusíons.

Uns dels que s' hi acaloraven més era, sens dubte, un sabater que te l' establiment á una de les plaçes de la nostra ciutat y qu' ha estat moltes voltes nombrat á la POTI.

Parlar al sabater de referencia, de la qüestió, era com dirli qu' el ministre d' Hisenda volia posar un nou impost sobre la pega: es posava com una fera.

Un dia un company seu el mitg repreñá porque s' enfurismava tant, vulguentli fer comprender qu' els de Barcelona estaven en la rahó al desitjar que s' els assortis d' aigua, ja que la que tenien era insuficient.

Pero el sabater, no donantse per con-vençut, oposá:

—Doncs, si en tenen poca, que fassin diposits á Montjuic y que n' hi pugin ab bombes de la del mar.

—Pero home, li digué el company, ¿no veus que seria salada?

—Aixó rai, contestá el conegit sabater, que hi posin bolados!...

Los dineros del sacristán ó cosas del extranjero

A Italia tothom es aficionat á la *lira*.

* * *

El peso argentí es de les monedes que pesen menys.

* * *

El anglesos son tan rics que fins les *lliures* son d' or.

* * *

Tothom es deu creure que de *marcs* n' hi ha de tots preus, doncs á Alemanya tots els *marcs* valen un duro.

* * *

Per coses estranyes, els francesos.

¡Mireu que dirne *de franc* (*deux francs*) de dos pessetes!

* * *

No obstant tenir República á Portugal es ont hi ha més *reis*.

Y es clar...

L' accident aviatori ocorregut á en Vedrines y que estigué á punt de costarli la vida, doná lloc á molts comentaris, entre els qu' es preocu-

pen de la solució dels problemes de la navegació aèrea y entre els que no s' en preocupen.

D'aquests últims en coneixém un, oficial de la Diputació, advocat, que cursá lleis en la sabionda Universitat de Salamanca, que arranç del accident llegia diariament ab avidés febrosa tot quan á n' ell feia referència y pogués tenirlo al tanto dels antecedents y circumstancies qu' havien concorregut á la caiguda d' en Vedrines y de la marxa de la cura d' aquest.

Un dia el rostre del oficial de la Diputació que s' interessava vivament pera que l' accident ocorregut á en Vedrines, no tingüés conseqüències fatals, al llegir els telegrames cotidians s' inondá com d' una mena de llumenor de jóia y ab la rialla als llabis, digué als companys.

—*Señores, según las últimas noticias, los médicos confían salvar á Vedrines y hoy van á practicarle la trepanación.*

Mes com tothom, no ha tingut la sort de poguer estudiar á Salamanca, un dels molts companys d' oficina, preguntá al simpatíic oficial.

—*¿Y que es esto de la trepanación?*

—*Pues, sencillamente, una operación que se hace al paciente para extraerle unos huesecillos de los sesos...*

Fent justicia

EGIRANT papers vells havém trovat qualques composicions d' un genial y encara jove poeta conciutadá que si continúa en el camí emprés no dubtém qu' en el temps, Lleida qu' ha demostrat sab premiar merescudament als seus cantaires, ha de dedicarli un just homenatje d' admiració.

Pera qu' el públic potiner pugui assobrir alguna de les seues inédites composicions li ofreném la següent qu' esperém llegirá ab fruició.

ODA

«Amor es un ángel
»tan guapo y tan fino
»que hace al yugo eterno
»dulce aparecer.
»Tiene dulces ojos,
»tiene faz serena
»y cabellos rubios
»como de mujer.
»Amor es el amo
»tirano del mundo
»que el alma dirige
»á su antojo y placer.
»Sonrie á los niños
»á adultos aguza
»y hace á los más viejos
»algo padecer.
»Todos sucumbimos
»al designio suyo
»y un trono le alzamos
»en el corazón.
»Amor tiene el cura,
»amor el piloto,

»amores el niño
»que usa biberón;
»amores la hembra
»amor el manzebo
»amor los insectos
»y hasta el aquilón:
»pues en esta vida
»se hace Amor Cupido
»tan indispensable,
»que el que no lo tiene
»muere de aflicción.»

Per la mostra es veu lo que pot arribar á conseguir el jove poeta, fins avui inédit, si es dedica de plé al conreu de les lletres y á la pulsació continuada de la lira.

Nosaltres, á fí y efecte d' animarlo y pera que li serveisca d' estimul, hem cregut prudent publicarli la composició que prece deix.

De tots modos si la seu modestia es dona per ressentida, li demaném qu' ens perdoni l' indiscreció, qu' ens l' haurifa motivat tan sols els desitjos que tenim de fer justicia y d' enlairar al qui s' ho mereix.

Hores perdudes de Redacció

Que es lo més apropiat pera cantar quan s' entra á un quarto fosc?

*Aquí hace farta
tener quinqué....*

(música de *Los Cocineros*)

Y quan se surt d' un mingitori?

Too lo que traigo aquí
es pa mi morena...

(música de *La Alegría del Batallón*).

Els hipòcrites

ESTARÁN els nostres lectors enterats de qu' un jove advocat, redactor d' un periòdic diari de nostra ciutat, tingué la bona pensada de saldar personalment, y ab arguments de *forsa*, els atacs á la seu honorabilitat inferits pel orgue dels integristes ab motiu de la vinguda en aquesta capital de la casi gloriosa Raquel Meller.

Alguns devien oir les salves disparades al finalisar la qüestio y els que no les oiren deuen estarne també al corrent.

El saldo el rebé el redactor de *El Diario de los Insultos* Sr Ortiz, qui abans havia confessat estava, com tota la Redacció, conforme ab els insults qu' aquest diari dirigia al poble de Lleida per haver assistit á les representacions que la Raquel donava als Camps.

Nosaltres que no hem tingut part en la passada campanya volém fer constar, pera que vagin acostumantse á coneixer la genteta que omplena de mots mal sonants el diari de la Rambla de Ferrán, que el redac-

tor del mateix, Sr Ortiz, à Barcelona assistí al teatre Arnau á recrearse oint les cansonetes cantades per la pròpia Raquel Meller.

La pesada

I ab la llinterna de Diógenes—parafràsis qu' usarien els redactor, erudits de diccionari d' octava d' *El Diario de los Insultos*,—s' haguera trovat tant jovent inútil com ha descobert la nova llei de reclutament.

Pero no es tan sols joves inútils lo que ha descobert la nova llei, sino les formes, les formes pera fer xistes sense necessitat d' esforsarse massa.

L' acte de pesar els quintos, qu' es públic, ha donat peu pera ferne molts y bons, y si no que hu digue en Mateuet Costa, qui sab mantenir el renom qu' en el terreny de la broma ha sapigut conquerir el seu simpatíc germá, en Francisquet.

En Mateuet, com á quinto qu' era, á primers de Febrer, tingué qu' anar á Cala Ciutat al regoneixement.

Devant seu se hi despullava un mozo qu' anava més envenat que la quadrilla d' en Pastetes al surtir de la Plassa.

El pesaren y quan el Sr. Inglés acavava de dir el pés, en Mateuet replicá:

— Bé, aixó es lo que pesa en brut, pero li han de treurer les atares.

Descubriment d' *El País*

CRÉIEM fermament que alló de l' esclavitut havia passat á l' historia y que jamai tornariem á veure vendre els homes com avui es liquiden els fruits de la cullita.

Pero, lo que son les coses, sembla que prompte tornarem en els temps dels célebres mercats d' Argel, Orán y demés costes africanes.

Aixis al menys ens hu fa suposar un anunci publicat en *El País*, que comensa així:

Mujeres bellas y hermosas á tres pesetas?

¡Quines dones mes barates!

Y alegremnos de que comensin per les dones.

¿Pero que fan els inmorals redactors d' *El Diario de los Insultos* que no n' ha dit una paraula?

Y bé ara ja podiem haver acavat, pero no volém ferhu sense dir qu' *El País* no publique l' anunci tal com diém, lo que no vol dir pugués insertar-hu comptant com compta entre els seus redactors ab un *Mario Conde*.

El comble d' un matemàtic:

—Encendrer el cigarro ab un número misto.

Potinera

AB motiu de les innombrables atraccions ab qu' els amos dels nostres cafés obsequien als concorrents, els passejios es veuen aquests vespres tan concorreguts qu' es fa difícil trovar lloc ont puguer assaborir comodament l' aroma del fruit exquisit de les illes de foc

Aixó que per alguns resulta pesat, á nosaltres qu' aném sempre á la pesca de noves ens ve de perilla, sobre tot si els veins que ens depara la sort son quelcom indiscrets.

L' altre vespre els vents de la Fortuna ens foren tant favorables que portaren á la nostra taula entre altres á una xamosa viudeta y un amic de temps.

Nosaltres, deixantmos portar com casi sempre pel caracter qu' ens domina restavem muts y á l' espectativa pera recullir, comparar y treureu deduccions, quan la veineta de taula no sabém si adredes ó indispensadament llençá una expressió que si be era ignoscenta semblava molt significativa per quan l' amic de temps la subratllá ab una forta rialla.

Ens miravem els uns als altres y l' amic qu' es coneix vegué en el nostre sostre un deix de sorpresa agradable, s' apropá més vers nosaltres y ens digué á cau d' orella.

«Recordéu qu' ara fa dos anys va actuar en el teatre dels Camps una companyia d' òpera italiana. Ab la mateixa hi anava una mezo soprano que feia anar de revolta al sexe lletg de les primeres files.

Un vespre la distingida cantatriu rebí una toia de flors d' un dels seus més fervents

admiradors. No l' accompanyava cap tarjeta, ni se li donava cap explicació.

L' admirador pretenia intrigar per medi del anònim á l' obsequiada, y ja el primer cop ho comensá á conseguir.

Desde aleshores, cada vespre l' admirador desconeugut continuava enviant á la seu dilecta artista toies més flaiores.

La *mezo soprano*, qu' es coneix qu' era molt romàntica, s' abandoná á la fantasia y somniava ab un desenllás digne del seu anònim admirador que s' anava sostenint envoltar de misteri.

Quan estaven ja á les últimes representacions, en un dels entreactes en que l' aludida artista es troava al seu camerino, sentí trucar á la porta.

—¿.....?

—*Soy Pons!*

—¿.....?

—*Soy Pons.. el del ramillete!*

Y la romàntica *mezo soprano*, devant de desentllás tant prosaic com indigné d' un admirador que s' havia sapigut rodejar de tal misteri que l' havien fet interessant, marxá de Lleida desilusionada.»

Y quant la xamosa viudéta y l' amic de temps veuen á l' admirador anònim recordant aquell moment culminant, s' els escapa una riatlla, y murmuren s'ense s' ficsarse si tenen al costat personnes que s' els escolten: *¡Soy Pons!*

Agència matrimonial

ALCERÁN D. Ramón.—Domicili: Plassa de la Constitució, 23. Alt, camina poc á poc, té l' tipo de guardia civil retirat y la mala costüm de recrearse ab les paraules qu' ell diu.

Va tenir relacions ab la germana d' un ex-concejal veí del carrer del Carme y, encara que ja fat emps que van renyir, s' assegura que guarda el calíu y que si no arriuen á ff de bé es per puntillo de *ambos á dos*.

Es part interessada en la fabricació de conserves y males llenyoles diuen que sols va á la fàbrica á enredar.

Es home de gran peryindre, un dels pilars més ferms del Cassino Principal y pertany á la nombrosa tribu del de Vinatesa.

Si trovés una dona guapa que li fés oblidar els temps passats molt fàcil s' entenguassin ab tot y tenir uns 43 anys.

VALLDEORIOLA—D. Pepe—Domicili: Rambla de Ferrán, 38. Alt, tieso, un si es ó no es guapo, ex-dependent de botiga ab forsa *roce* y 29 anys històrics.

Desde que parla d' anar á Amèrica ja han naufragat dotze vapors y cada naufragi s' en refreda més.

Si es tractés d' anar á alguna possessió francesa segurament no se hi miraría tant.

Moltoito

Quan era botiguer de roba tenia mitg sexe débil seu, pero desde que s' ha retirat que ha perdut tot l' influjo.

Es dels de la tarifa reduida en els restaurants *vespertinos*.

Ne deu portar una de cap per que desde fa poc se l' ha adornat ab un barret de palla d' ales més amples que les americanes d' en Just.

Cada fill de mare té les seues coses; en Pepe quan era botiguer rifava barquillos s' els posava al nàs y invitava á les modistetes pera qu' els hi traguessin á mossègades.

Al extranger, que acostumen á apreciar més les personnes, estém segurs farà sort.

XAMMAR—D. Ramón—Domicili: Plassa la Constitució, casa del seu cognom. Compta ab 35 anys y es rosset com una pinya de panís.

A mitja carrera s' en vá cansar y hu deixá correr pera dedicarse á la agricultura per quines qüestions es una autoritat.

Hi han moltes dones qu' están xalades pel seu caminar de perdiu, pero ell no es decideix per no deixarse de montar á cavall en quin esport es un mestre.

Moltes tardes acostuma á suprimir el passeig pera visitar una tía coneguda nostra.

Es home de quartets encara que molt estalviador.

Y quien le siga y le persiga, es pot donar per satisfeta.

D' última hora

T

ot just arriva l' istiu, á Lleida, encara que no sia ciutat de banys, hi venen molts forasters, especialment, joves estudiants, ab l' objecte de passar uns dies ab els respectius oncles, cosins ó families.

Ab aital motiu no hi ha que dir qu' abunden els xistas d' última hora y de moda en les capitals d' ont provenen els hostes.

El que més corre aquests dies es el qu' ha portat un simpàtic amic nostre, del Nort d' Espanya, si be está vedat dirlo en vigilia, porque no se li podrà treurer la punta.

L' amic de referencia trova un company, hi passeja, y als pocs moments de parlar-hi, diu:

—Demá festa.

—¿Com, demá festa?

—Sí, demá fest' afeitar.

¡Se vive!

El comble d' un jegant:

—Ferne de petits

Contestar á lo qu' es pregunta

UN estudiant de Medecina de nostra ciutat que no es destingeix precisament per la seu aplicació s'examinava á Barcelona d' Anatomía de quina assignatura n' estava més peix qu' els súbdits d' en Cereceda.

Tot just s' havia acavat de seure quan el president del Tribunal li preguntá:

—Vamos á ver ¿que músculos ha tenido V. que mover para sentarse?

L' estudiant restá un moment pensant, pero com no trovava cap surtida que no fos la porta, contestá:

—¿Los músculos que he movido al sentarme? Pues, los mismos que al levantarme

Y ab més seguretat de la que tindría al contestar un sobressortint, surtí de classe

Frivoles

Divendres dia 14.—Per unanimitat s' acorda fer justicia al orgue integriste batejantlo ab el nom d'*El Diario de los insultos*. —Ens asseguran que molt prompte es cons-

tituirá un Patronato contra la Tuberculosis al igual del de Barcelona.—En *Pepe Valldeoriola* estrena un barret de palla de dotze centímetres d' ala. Es lo que diu en *Gasol*, ja que no pot guanyarme en llargada aixís em farà puntes en amplada..... d' ala.—En *Macianet* encen el foc ab cartrons.—*El Ideal* publica l' opinió 33,333 d' en *Joan Barberá*. —Els cipals llueixen pantalons de *raya-dillo*. — *La María la Gorda* (total, 147 kilos) passa la nit de guardia.....—Es reparteixen unes fulles anunciants la surtida del mai prou alabat setmanari *POTICRACIA*. Al *Diario* fan un pedido d' aigua naf.—En *Ibars* proposa á l'Ayuntament qu'es trenquin tots els fils..... eléctrics: ¡Vaja Simeón aixo si qu' es trencar fils al aire!

Dissapte dia 15.—A primeres hores fira de bens al Camp de Marte. Els d' *El Diario* fan festa y publiquen estraordinari.—Encara es passeja aquell carro de les pastes pera sopes *movidas al vapor*. ¿Que fan les autoritats?—Un canadiense ab polaines fa demanar la ma d' una distingida senyoreta d' aquesta ciutat; sobre aquest futur enllás una amiga nostra va fer una semblansa: *En que s'assemblarán aquestes bodes ab unes qu' ens conta l' historia? pues que les que passaren á l' historia foren les bodes de Canaán..... y aquestes serán les bodes de Cana..... diense.*—Marxa á Barcelona l' amic *Foix* pera assistir al Congrés de Fondistes.—S' ha pait sis discursos qu' els treurá en dit Congrés (¡Bon profit Pepe!).—Tothom espera la *POTI* y nosaltres sense treurela..... al carrér.—La policia reculleix una partida de llibrets pornografics. Les últimes edicions d' *El Diario* encara no s' han recullit.

Diumenge dia 16.—El coneugut *Marqués de la C.*.....: (á) D. Mariano Castelló treu per primera volta la sombrilla—En *Pere Domingo* ens saluda pel carrer del Rosari—Marxa á Barcelona un coneugut fabricant que fa poc temps se li va morir la dona. Males llengües asseguran qu' aquest viatje te relació ab un *succés* que doná molt joc fa poc temp y que no n'estém prou enterats pero... *ya llegará!*.—Passeja per Lleida en *Miquel Castells*. Suposém que ja els haurá ensenyat aquell *tríptic* qu' es lo colmo y un idem qu' es mes idem—Els redactors d'*El Diario* cantan el *Ven y ven y vamos todas con...*—En *Curría* treu una lira culinaria (total set olles) á la rifeta d'en *Curro*—Arriva en Tey de Barcelona—**POTICRACIA** estudia la manera de fer una cellerada de vi verge pera veure si també hi troven peros els d'*El Diario de los Insultos*.

Dilluns dia 17.—Comensen á desmontar el Toboggan—Una casada amiga nostra ens demana un misto pera buscar el fil pera puguer acabar de cusir; ni ab tota la espenderuria *Donya Luisa!*—En *Fausto* ens demana que posém que li han arrivat olives rellenes.... de confitets de mona—Els redactors d'*El Diario* fuman ab paper corsé—Savém de cert qué la *Mari* el dia 30 d' aquest mes fará *dairansas* y que será nena perque aquest mes es femeni—L' Arcalde Sr. Mor es fa l' ilusió que quan toquen les bandes á Ferrán li fan serenata—Fins avui el concejal cantárida no s' adona de que el divendres á la sessió del Ajuntament va fer el ridícol.

Dimarts dia 18.—El concejal Sr. Fontova s' arriba á Telefons pera tindrer una conferencia ab en Lerroux. Després d' un

tip d' esperar es decideix posarse al aparell y es posa l' auricular prop d' els llavis pera parlar y está clar encara es l' hora qu' es puguin entendre ab en Lerroux.—Al *Antonio el betunero* li toca en sort á la parada del *Curro* una conilla en estat interessant; es-perém anar á bateig prompte.—Marxa á Barcelona la bellíssima y espiritual Edelmira Blanco. Podém asegurar qu' ha Lleida ha fet sort.—En Masot diu que no li agradan els xistes de mossen Pelegrí perque son molt pecaminosos (autentic). - Avui en Puch fent els telegrames no s' ha dormit.

Dimecres dia 19.—La *Siria* proposa l' idea d' anar á visitar al S. Cristo de Balaguer. Ell accepta y quedan que demá passat divendres surtirán per la nit en l' auto.—La *Blanca d' Alexis* comensa á posarse trista.—En Miquelt Roig comensa una poesia pera els Jochs Florals d'el any vinent titulat *Emocions y llàgrimes*.—Sur la POTI y ab un moment no queda ni un número als venedors.—En Pepe Larrosa s' afaita el cap al cinc baix cero.—Per la nit als Camps música, trons y cine y molta jent; tot plegat un ral del café. . ab gotes que caigueren abans de sopar.—¡Tatarari! ¡tarará!... Es fa sapiguer qu' aquesta Redacció busca un redactor que sigui valen y trevallador. Les sollicituts al Director; lo plasso fineix lo dia trenta á les dotze de la nit. Con que animarse senyors que s' hu val la canongia.

Dijous dia 20.—Marxa á passar l' estiu al poble aquella forastereta de Bellcaire. Un company potiner plora tan la marxa que á la Redacció no estrova peu per cap puesto com no sigan els peus del redactors; estém de llàgrimes fins á la coroneta ¡Carai! sort que torna el dia 13 del mes que ve

á passar uns quans díes —Rebém una invitació de *La Paloma* pera assistir al ball del 23, junt ab el número 606 de la rifa que fará després de la mitg hora. Mercés y tinguin la seguretat qu' ens tocará l' objecte, per desgracia.—Surt directe cap á Caldas l' apotecari D. Magí Abadal.—En Casases s' ens enfada per la 'caricatura del nombre passat. Aquí hi cap molt be alló de: *Ens donem per la pell, Sr. Casases, fassí lo que vulgui.*—La Cortijana fa mérits per entrar á *El País*.—*Ultima hora.* Es sospén el viatje á Balaguer perque la *Siria dallon-sas*, la comadrona corre!.....

Espectacles

Camps Elíseus

Segons llegim á *El Ideal* que còpia la crítica qu' en Tintorer publicava á *Las Noticias*, «Malvaloca» es basa en la següent copla:

*Meresía esta serrana
que la fundieran de nuevo
como funden las campanas*

Y segons havem sentit dir als espectadors y abonats lo que s' hauria de fonder es la companyia.

Ja ens cuidarémos nosaltres de que siga axis.

Ei, si no ens envien passes.

Y van dos señor Giralt.

Plaça de Toros

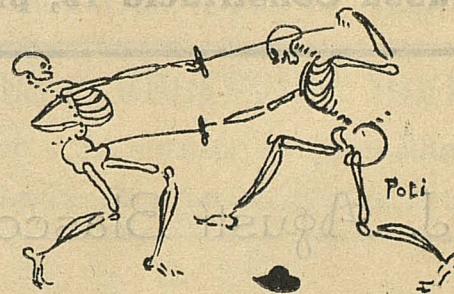
Pera aquest vespre está anonciat el debut de la companyia de sarsuela que dirigeix el primer actor senyor Torrijos.

Per referencies particulars sabem que ve precedida de justa fama conquerida entre altres punts á Tanger y á Targa.

Tampoc havem rebut passes.

Ab tot, igual que dels Camps, prometem ocuparmos en el nombre pròxim.

Que si no hi ha passe, també sabrérem passar, que per alguna cosa tenim per mestre figures com Atila.

POTICRACIA, á fora de la capital, es trova de venta:

A BARCELONA.—Kiosco del Sol, núm. 2, Rambla de les Flors.

A BORJES BLANQUES.—Llibreria Boldú.

**SI VOLEN BEURER BO
Y BARATO, VISITEN LA CASA MOR**

Es ont se veu lo millor vermut de Lleida Rambla de Fernando

A LA SULTANA

venen uns sandwichs remullats ab cervesa, que s'ha de tenir molt mal gust per no repetí.

XOCOLATES Y BOMBONS

P. CASTRO

METJE RADIODEC

Consulta: de 10 á 1 y de 6 á 8

Plaça Constitució 19, pral,

J. Agustí Blasco

Sastrería.- Major, 82

Bandes alpines, Gorres d' aviador, Jersey's y mitjes d' sport, se venen à casa 'n

JOAN PORCHA

Plaça de la Sal

Kiosco Germans Jové

VEGUDES DE TOTES CLASSES

:: SODES IDEAL ::

Plaça de Sant Joan

Devant per devant de cala Ciutat, s' ha es-
tablert un nou comers de

FERRETERIA □ BATERIA DE CUYNA

□ VIDRES Y FERRAMENTES □

pera tots els oficis, que segons diu fóthom,
es la casa que vent mes BO y BARATO.

♦ ♦ PREU FICSO EN TOT ♦ ♦

L' acreditada CAMISERÍA

d' en SIMEON IBARS, pagant
tribut à la premsa, recomana
deixém aquest lloc en blanc.

Gran Café París

Tots els dies tarde y nit concert per nombroses artistes

Sucursal del Paradís

ENTRADA LLIURE

Es tant lo que dominan l'art en la Sastrería = = =

Gomá germans

que fins els esguerrats surten d' allí elegantissims.

Cluentes com á miralls us deixarán les sabates si aneu á enillustrarles á casa en
CASCARRA

També es ven crema de totes classes menos les fetes abous. Talons de goma, per no fer soroll al retirar, de totes mides

LA LLUNA

BAR DE PRIMER ORDRE

Carrer de Blondel, n.º 1

FRENTE AL PONT

Especialitat en tota classe de refrescos y begudes de les millors marques, servides ab aigua esteril y gelada. — Servici de SODES, produïdes ab els aparells més moderns —

■ SERVEI PERMANENT ■

RESTAURANT: Servei á la Carta á preus econòmics

Begudes de totes menes. Sanmichs y resopòns econòmics, exquisit vermouth ab soculen xoriso, sòdes fresques, barates y espumoses, café y altres bebestibles g comestibles us els servirán ab llefesa, esmer y economia en el **Bar Torino**

CARRER MAJOR, núm. 77 - LLEIDA

TALLER Y MAGATZÈM DE MOBLES DE CELESTINO JOVÉ

Especialitat ab los mobles fets per encarrec ♦ Se serveix ab puntualitat

DESPATX: Pescaderia, 3 (Baixada de la Trinitat)

❖ SOMBRERERIA ❖

DE

ANTONIO ROIG

Gran assortit en Sombreros y Gorres á preus econòmics

Salustiá Estadella

METJE DENTISTA

Únic á la capital

Plaça de la Constitució, 24, pral.

"La història dels dominis I
— = — = —
S'ha de fer al Santander

FORMA D'ESTRUCTURA

- = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

BALLET

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

— = — = —
S'ha de fer al Santander

—Qu' encara no t' han presentat cap canadiense?

—Com que monten la fàbrica suposo qu' estan ocupats buscant fils.